

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

355. An concensus electorum seu habentium jus ad eligendum, requiratur ad concedendam Coadjutoriam perpetuam in beneficiis electivis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 355. Num consensus quoque electorum seu habentium jus ad eligendum, necessarius sit ad concedendam Coadjutoriam perpetuam respectu beneficiorum electivorum?

Respond. affirmativè. Wamef. *Iuris Pontif. conf. 16. n. 5.* simpliciter inquit: nunquam substituisse videtur Coadjutoria; eò quòd obtenta sit sine consensu Capituli, sine quo præcedente consensu eorum, quorum interest, Coadjutoria obtineri non debet, & aliter obtenta sub- & obrepticia censetur; pro quo citat Oldrad. *conf. 44.* Idem habet Card. de Luca de *Canon. & Capit. disc. 27. n. 4.* ubi: *Papa desiderare solet non solum Coadjuti, sed & Capituli consensum.* Et in *annotat. ad Concil. Trid. d. 45. n. 10.* ubi: quòd Papa prudenter ad occurrendum aliquibus inconvenientibus Coadjutorem concedere non solet sine consensu Capituli. Rationem quoque, cur hic consensus adhiberi liceat hanc dat Cardin. de Luca *cit. d. 53. de Regular. n. 14.* ne aliàs eis invisum, odibilem vel malè meritum præficiat Successorem.

2. Major verò hujus consensus requirendi in Germania est necessitas, ubi nec solent nec possunt illas eius concordatis hæ Coadjutoria in electivis concedi sine consensu Capitulum; ad obque contingente vacatione Dignitatis electivæ quovis mense licitum esse Capitularibus procedere ad electionem, non obstante titulo coadjutoriali tanquam nullo, nisi ad summum, si id fieri possit, in concessione illius derogatum expressè isti potestati eligendi vi Concordatorum relicta Capitulis. Remouch. *cit. n. 13. & seq.* Atque ita servari & servandum in Germania, ut non dentur per Papam nec admittantur Coadjutores in electivis, præterquam prævia electione per Capitulum seu potius prævio consensu Capitularium, concurrente speciali placito & in indulto pontificio cum cognitione causæ. Remouch. *cit. c. 5. n. 17.* Ac proinde ibi non tenet id, quod ita absolute pronunciat Castropal. *tract. 13. d. 1. p. 10. n. 4.* ubi ait: *Clarum est, Cathedralibus non posse assignatos à Papa Coadjutores non admittere.* Hinc etiam licet Papa invito quandoque Coadjuto possit concedere Coadjutorem, de quo infra, absque eo, quòd per hoc contraveniat Concordatis (in his enim solummodo jus Collatorum & Electorum præservare intendit, non ipsorum beneficiorum, quauquam etiam hi jus nullum habeant designandi sibi Successorem in beneficio, aut etiam impediendi, ne hic aut ille designetur Successor post mortem) licet illas quoque Concordatis Papa ex paterna sollicitudine volens prævertere imminentiæ Ecclesiæ pericula, Episcopum & Capitulares monere possit, quin &, ubi rationabiliter inviti, astringere, ut Coadjutorem cum futura successione postulent; adhuc tamen Capitularibus inconsultis, aut non consentientibus dare vel obtrudere hunc vel illum Coadjutorem nequit, etiam Episcopo solo desiderante, quin per hoc laedantur Concordata. Pari modo licet, ut ait Card. de Luca de *Regular. d. 52. num. 14.* concessio talis Coadjutoris dependeat à mera gratia Papæ, stètque penes illius solius arbitrium, Coadjutorem petiitum concedere vel denegare, non tamen Coadjutorem non petiitum dare, non est meri arbitrii Papæ, suppositis & stantibus Concordatis. Quamvis denique, ut rectè Card. de Luca *loc. cit. n. 15.* absurdum sit, potestatem Papæ in concessione Coad-

jutoria omnimodam habere dependentiam à consensu Capitularium, absurdum tamen non est, vi antecedentis voluntatis suæ in Concordatis inclusæ, sine dicto consensu Papam Coadjutorem concedere non posse; quòd dependentiam propriè multò que minùs omnimodam non fouat; sed potius, ut loquitur Remouch. *cit. c. 5. n. 25.* quòd causa efficiens Coadjutoriarum respectu potestatis sit solus & principaliter Papa; respectu verò voluntatis seu legis directivæ causa sint Ordinarii & Capitula juxta Concordata, salkem per modum consensus: contra quòd loquitur Card. de Luca *cit. n. 14.* desideratur consensus ille, noa quòd is necessarius sit, neque quòd Capitulum ipsum jus vel participationem habeat in ipsius gratiæ concessione. Nam et si non participet de gratia hac, quatenus ea præcisè consistit in ipso beneplacito & indulto Papæ, in tantum tamen de ea dici potest participare, in quantum sine ejus consensu Papa illud beneplacitum non haberet; & licet jus noa habeat designandi Coadjutorem, jus tamen habeat vi Concordatorum, ne is sibi se inquisito aut non consentienti designetur.

3. Porro num consensus Capitularium utri & Ordinariorum ita sit necessarius, quin Papa illis expressè derogando non possit independenter ab eorum consensu reddere gratiam coadjutoralem omnino efficacem, dependet à celeberrima illa & decantata toties in Universitatibus quaestione, num nimirum Papa tanquam absolutorius beneficiorum dominus possit ex plenitudine potestatis derogare Concordatis. Quod qui negant secuti Rebuffum, quem favoris regii Senatus Parisiensis pro Docanatu Andogavensi sic resolvit testatur Remouch. *cit. c. 5. n. 22.* et potissimum ducuntur ratione, quòd Concordata rationem veri contractus & pactionis utrimq; onerosæ contineant, cui jure natura stare teneantur etiam, summi Principes. Ad quòd tamen quid responderi possit ac solear, dictum à nobis satis in *Toro beneficiali.* De cætero hanc controversiam hac distinctione temperandam censet Remouch. *num. 23.* nimirum attendendum, num Papa derogaret ex vera, justa & rationabili causa; an verò gratia nullam, vel falsam contineat causam; & in hoc secundo casu posse Ordinarios, contemptà gratiæ jure suo uti centet; eò quòd tunc Papa non tam deroget Concordatis quam ipsimet æquitat & rationi, à cujus tamen dictamine non censetur ex quacumque plenitudine solutus desistere.

Quest. 356. An dictus Capituli consensus importet veram electionem aut postulationem?

Respond. ad primum: Tameñ ista præstatio consensus vocari solet electio, ubi solenniter, & ad normam electionis veræ celebrata; referatque etiam speciem quandam electionis, de cujus forma bene vel malè servata in Congregatione consistoriali peragi solent quaestiones, non est tamen vera & formalis electio. Remouch. *c. 10. n. 36.* Card. de Luca *ad Trid. d. 45. n. 10.* ubi etiam, quòd propterea de facili sanari soleant ista nullitates, quæ districta juris censurâ à sals obflare solent. & de *Regular. d. 53. n. 14.* & expressè de *Canon. & Capitul. d. 27. n. 4.* ubi: hujusmodi actus capitulares (intellige præstationes consensus, quamvis in forma electionis explicari soleant, atque juxta communem loquendi usum electiones dicantur; at tamen in effectù simplicem consensus importare dicuntur; ac propterea secundi solet